

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.367/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Remes Gábor a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Bán, S. Szabó, Rausch & Partners Ügyvédi Iroda,

ügyintéző: Dr. Kiss Dávid András ügyvéd

cím2

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Cziráky Gábor kamarai jogtanácsos

A per tárgya: fogyasztóvédelmi ügyben hozott BP/2200/05452-4/2025. számú
határozat mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat:

a Fővárosi Törvényszék 112.K.702.955/2025/12. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

az alperes (13. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Egy perben nem álló magánszemély panaszt terjesztett elő a felperes légitársaság 2024. augusztus 3-án település 1-2 útvonalán közlekedő szám 1 számú járatának késése miatt.

[2] Az alperes a 2025. június 10-én kelt BP/2200/05452-4/2025. számú határozatával a felperest – a visszautasított beszállás és légijáratok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: EK rendelet) 5. cikk (1) bekezdés c) pontjának és 7. cikk (1) bekezdés b) pontjának megsértése miatt – figyelmeztette és felszólította, hogy a jövőben tartózkodjon közigazgatási szabályszegés elkövetésétől, ellenkező esetre fogyasztóvédelmi bírság szankciót helyezett kilátásba. Egyidejűleg kötelezte a felperest a panaszos és utastársai részére 400 euró/fő kártalanítás megfizetésére.

A jogerős ítélet

[3] A felperes közigazgatási perben támadta az alperes határozatát. Az elsőfokú bíróság a 2026. február 25-én kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

[4] A releváns jogszabályok részletes ismertetését követően megállapította, hogy – a felek által sem vitatottan – a járat 5 óra késedelemmel érkezett meg település 1-ről 2-re. Azt azonban az alperes határozatából nem lehetett egyértelműen levezetni, hogy az alperes 2 óra 58 perc vagy 2 óra 53 perc vonatkozásában nem tudott rendkívüli körülményt megállapítani. Mindazonáltal ez a jogvita eldöntése szempontjából jelentőséggel nem bír, figyelemmel arra, hogy mindkét időtartam kevesebb, mint 3 óra.

[5] Rámutatott, hogy az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) a C-402/07. és C-432/07. számú egyesített ügyekben hozott ítéletének 69. pontjában kifejtette: az EK rendelet 7. cikkében meghatározott kártalanításhoz való jog célja a legalább 3 órás idővesztés orvoslása; ugyanakkor az ilyen késés nem jogosítja kártalanításra az utasokat, ha a légi fuvarozó bizonyítani tudja, hogy a hosszú késés rendkívüli körülmények miatt következett be, amelyek minden észszerű intézkedés megtétele ellenére sem lettek volna elkerülhetők. Ebből két lényeges következtetés vonható le. Egyrészt 3 órát el nem érő késés esetében a felperes nem kötelezhető kártalanítás megfizetésére; másrészt a késés időtartamába a rendkívüli körülmények miatt bekövetkezett időtartamok nem számíthatók bele, azokért a felperes nem tartozik felelősséggel, az ilyen késés az utasokat nem jogosítja kártalanításra. Az EUB a C-315/15. számú ügyben hozott ítéletének 54. pontjában egyértelműsítette: ha egy légi járat érkezésekor 3 órát vagy annál többet késett, és ez a késés részben rendkívüli körülménynek minősülő esemény, részben pedig más ok miatt következett be, a rendkívüli körülménynek tulajdonítható késést le kell vonni az érintett légi járat teljes késéséből annak megállapításához, hogy kell-e kártalanítást fizetni az utasoknak.

[6] A megállapított tényállás szerint a járat 5 órás késéséből 2 óra 7 perc vagy 2 óra 2 perc rendkívüli körülmény miatt következett be, a felperes csak 2 óra 53 perc vagy 2 óra 58 perc késésért tartozik felelősséggel. Miután az alperes eljárása során feltárt tényállás szerinti leghosszabb, rendkívüli körülményekkel nem igazolható összesített késés időtartama nem éri el az EK rendelet 7. cikkének alkalmazhatóságához szükséges 3 órát, az alperes jogalap nélkül kötelezte a felperest arra, hogy a panaszosnak és utastársainak kártalanítást fizessen.

[7] A megismételt eljárásra nézve előírta, hogy az alperes a hatályos jogszabályoknak és az EUB C-402/7. és C-432/07. számú egyesített ügyekben hozott ítéletében foglalt jogértelmezésnek megfelelő döntést hozzon.

[8] Az elsőfokú bíróság az alperes által előterjesztett, az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezése iránti kérelmet elutasította. Jogi álláspontja szerint az EUB a felvetett jogkérdésre korábbi döntésében már választ adott. A C-402/07 és C-432/07 számú egyesített ügyekben hozott ítélet 69. pontjában, valamint a C-315/15. számú ügyben hozott ítélet 54. pontjában adott értelmezés alapján az EK rendelet 5. cikk (3) bekezdése kimentési lehetőséget biztosít a légitársaságok számára, amennyiben bizonyítani tudják, hogy a késést rendkívüli körülmények okozták. Az EK rendeletet nem lehet úgy értelmezni, hogy az a rendkívüli körülmények bizonyítottsága esetén is kötelezné a légitársaságokat kártalanítás fizetésére, az EK rendelet 5. cikk (3) bekezdése ennek az ellenkezőjét mondja ki.

A felülvizsgálati kérelem

[9] Felülvizsgálati kérelmében az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, illetve a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, a jogerős ítélet sérti az EK rendelet 5. cikk (3) bekezdését, 7. cikk (1) bekezdés b) pontját, a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) 45/D. § (1) bekezdését, továbbá a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 34. § a) pontját és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 130. § (3) bekezdését. Hivatkozott az Európai Unió Törvényszékének (a továbbiakban: Törvényszék) a T-656/24. számú ügyben hozott előzetes döntésére.

[10] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságát a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjára alapította. Ennek indokaként kifejtette, hogy a jogvita eldöntéséhez az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezése szükséges, mert a tényállás szerint a késés meghatározó oka a felperesnek felróható.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[12] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés
miatt indokolt.

[13] A Kúria megvizsgálva a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[14] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ac) alpontja szerinti befogadási ok, az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége miatt a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az uniós jogot érintő kérdés a felülvizsgálati kérelem korlátai között releváns, a szóban forgó uniós jogi rendelkezést az EUB még nem értelmezte, vagy az uniós jog helyes alkalmazása nem nyilvánvaló.

[15] A Kúria mindenekelőtt kiemeli, hogy az alperes a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának alátámasztására nem jelölte meg, hogy álláspontja szerint mely uniós jogi rendelkezés EUB általi értelmezése szükséges, és hogy pontosan milyen kérdésben várná az EUB előzetes döntését. Ugyanakkor a felülvizsgálati kérelem indokolásából annyi kiolvasható, hogy az alperes az EK rendelet 5. § (3) bekezdésének értelmezését várná, miután álláspontja szerint a Törvényszék a T-656/24. számú ügyben eltért a C-402/07. és C-432/07. számú egyesített ügyekben, valamint C-315/15. számú ügyben hozott ítéletben adott jogértelmezéstől, és abban az esetben is megállapíthatónak ítélte az ún. hosszú késés esetén az utasok javára a kártalanítást, ha a késés meghatározó oka olyan körülmény volt, amelyre az EK rendelet 5. cikk (3) bekezdése szerint nem minősül rendkívüli körülménynek.

[16] Az EUB a 283/81. számú ügyben hozott, „*Cilfit-ítéletében*” fejtette ki, hogy ha közösségi jogi kérdés merül fel olyan nemzeti bíróság előtt, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles eleget tenni azon kötelezettségének, hogy a kérdést az EUB elé terjessze, kivéve, ha azt állapította meg, hogy a felmerült kérdés nem releváns, vagy a szóban forgó közösségi jogi rendelkezést az EUB már értelmezte (*acte éclairée*), vagy a közösségi jog helyes alkalmazása olyannyira nyilvánvaló, hogy az minden észszerű kétséget kizár (*acte clair*).

[17] Ahogyan arra az alperes maga is arra hivatkozott, az EUB, illetve a Törvényszék az EK rendelet kártérítési felelősség mentesülését szabályozó 5. § (3) bekezdését már több korábbi ügyben vizsgálta és értelmezte (így a C-402/07. és C-432/07. számú egyesített ügyekben, a C-315/15. számú ügyben és a T-656/24. számú ügyben).

[18] Amint az a jogerős ítélet indokolásában is szerepel, az EUB a C-402/07. és C-432/07. számú egyesített ügyekben hozott ítéletének 69. pontjában kifejtette, hogy a késés nem keletkezett EK rendelet 7. cikkében meghatározott kártalanítás iránti jogot az utasok javára, ha a légi fuvarozó bizonyítani tudja, hogy a járat hosszú késését olyan rendkívüli körülmények okozták, amelyeket minden észszerű intézkedés ellenére sem lehetett volna elkerülni, tehát olyan körülmények, amelyek kívül esnek a légi fuvarozó tényleges befolyásán. Az EUB C-315/15. számú ügyben hozott ítéletének 54. pontjában foglaltak szerint a rendkívüli körülménynek betudható késést le kell vonni az érintett légi járatnak az érkezéskor fennálló teljes késési idejéből annak értékeléséhez, hogy a légi járat érkezésekor fennálló késésre az EK rendelet 7. cikkében előírt kártalanításnak kell-e vonatkoznia.

[19] A Törvényszék a T-656/24. számú ügyben hozott ítéletében pedig arra mutatott rá, hogy önmagában az a tény, hogy valamely rendkívüli körülmény az érintett légi járatot megelőző légi járatot érintette, nem elegendő ahhoz, hogy a légi fuvarozó mentesüljön a

kártalanítási kötelezettsége alól. Az is szükséges továbbá, hogy ez a rendkívüli körülmény legyen az érintett járat késésének meghatározó oka. Az üzemeltető légi fuvarozó azon önálló döntése, hogy megvárja a légi járat biztonsági ellenőrzésen – ezen ellenőrzés zavara miatt – még át nem esett utasait, megszakíthatja az e zavarból eredő rendkívüli körülmény és az ugyanazon járművel ugyanazon a napon tervezett későbbi légi járat érkezésekor bekövetkező legalább háromórás késés közötti közvetlen okozati összefüggést, ha ez a döntés a késés meghatározó okának minősül.

[20] Mindebből megállapítható, hogy a szóban forgó uniós jogi rendelkezést [az EK rendelet 5. cikk (3) bekezdését] az EUB, illetve a Törvényszék már több alkalommal értelmezte, ezért a jelen ügyben „*acte éclairé*” helyzet áll fenn. A Kúria e tekintetben egyetért az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében az alperes által előterjesztett, az EUB előzetes döntéshozatali eljárásának kezdeményezése iránti kérelem elutasításával kapcsolatban adott indokolással. A perbeli esetben nem új – uniós jogi rendelkezést érintő – jogértelmezési kérdés merült fel. Annak megítélése, hogy a konkrét tényállás mellett a késés mely időtartama az, amely valamely rendkívüli körülménynek – mint az okozati összefüggés körében meghatározó oknak – tudható be, nem az EUB, illetve a Törvényszék, hanem a tagállami hatóság és bíróság hatáskörébe tartozik.

[21] Mindezekre figyelemmel a jelen ügyben a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottan megtagadta.

A határozat elvi tartalma

[22] *A felülvizsgálati kérelem befogadását nem indokolja az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségessége, ha a három „Cilfit-kivétel” bármelyike fennáll, így ha az érintett uniós jogi rendelkezés értelmezése az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatából következik („acte éclairé”).*

Záró rész

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[24] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. május 26.

Dr. Remes Gábor s. k.
a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.
előadó bíróbíró

Dr. Sperka Kálmán s. k.

Dr. Szilas Judit s. k.
bíró

Dr. Varga Zs. András s. k.
bíró